

stærkt. Der findes en Bestemmelse i Boliglovens § 4, 7de Stykke, som giver Kommunalbestyrelsen Tilladelse til at regulere Indflytningen til Kommunen. Københavns Kommune har hidtil ikke ønsket at benytte sig af denne Bestemmelse, men har bestræbt sig for i saa stor Udstrækning som muligt at bygge Boliger, skaffe Boligrum til saa mange som muligt ud fra den Opfattelse, at enten vi er kommet til Verden paa Landet, i Købstæderne eller i Hovedstaden, er vi danske Samfundsborgere alle sammen. Men man kan ikke forlange ud over rimelig Evne. Københavns Kommune har ydet, hvad den økonomisk magtede at yde med Hensyn til Boligbyggeri. Københavns Kommune har til 1. Maj i Aar ude i Laan, Tilskud til og Garanti for Boligbyggeri over 150 Mill. Kr. Vi kom med andre Ord i Fjor Eftersommer og Efteraar til det Stadium, hvor vi maatte undersøge, hvorledes dette Forhold kunde ordnes paa en rimelig Maade, og Resultatet blev, at Magistraten maatte stille Forslag om at tage Boliglovens § 4, 7de Stykke, i Anvendelse, saaledes at Kommunalbestyrelsen og Huslejeaevnene kontrollerede Indflytningen af Folk, som ikke havde haft Bopæl i København, fra Landkommuner og Købstadkommuner. Og det var ikke noget ringe Antal, det drejede sig om. Det statistiske Kontors Meddelelser fortæller, at fra 1. Oktober 1923 til 1. Maj 1924 forelaa der Begæring til Magistraten fra 2 265 Personer om Indflytningstilladelse, det vil sige Anvisning af Bolig i København. Det er i 7 Maaneder 325 Familier pr. Maaned, der har begæret Indflytningstilladelse, og naar hertil lægges Fødselsoverskuddet, den opvoksende Slægt indenfor Hovedstadens egne Rammer, vil man forstaa, at der skal ganske overordentlig store Midler til, at der skal et meget stærkere Byggeri til, end Kommunen agter at foretage, hvis der vedblivende skal skaffes tilstrækkelig Bolig til alle dem, som ønsker det. Men det er jo ikke alene Hovedstaden, der har anvendt § 4, og som har maattet søge Beskyttelse mod den store Indflytning fra Landkommunerne. De Meddelelser, som Indenrigsministeriet har fremskaffet, fortæller os, at 15 Købstadkommuner har anvendt samme § 4, 7de Stykke, for at beskytte sig mod Indvandring fra andre Kommuner. Her er det heller ikke 15 socialdemokratiske Købstadbyraad, som har truffet denne Bestemmelse; af de 15 Købstadkommuner havde Socialdemokratiet kun Flertal i de 7. I 8 af disse Købstadkommuner havde Venstres og de Konservatives Flertal altsaa Forstaaelse af, at Forholdene var saa vanskelige, at man

maatte gribe til de nødvendige Foranstaltninger, som Huslejeloven gav Ret til at træffe, for at skaffe betryggende Forhold for Kommunens Beboere.

Ja, det er kun et kort Resumé af Kendsgerningerne, af de virkelige Forhold, som jeg synes maa mane ikke mindst ærede konservative Medlemmer af dette høje Ting til at hjælpe med til at fremme det af Indenrigsministeren forelagte Lovforslag om Forlængelse af Boliglovens Gyldighed med et Aar. Jeg kan forstaa, at der kan være en Nuanceforskel mellem Opfattelserne hos Venstre og hos det konservative Folkeparti, fordi Partiet Venstre jo væsentligt er et Landboparti. Venstre har jo forsøgt at blive repræsenteret ogsaa i Byerne. Man nærede store Forventninger ved sidste Valg om at faa en Venstremand valgt i Hovedstaden. Man købte i dyre Domme et Blad og lavede det om til et Venstredagblad, for at det daværende Regeringsparti i Hovedstaden kunde have ogsaa et Hovedstadsorgan. Ikke mindst i Tro paa dette Blads Virksomhed i de sidste 4 Aar haabede man at kunne tilvejebringe et saa stort Antal Vælgere her i Hovedstaden, at det kunde lykkes at gennemføre Valget af en Venstremand. Men Heldet var ikke med Partiet Venstre. Resultatet var meget ringe, nærmest negativt. Venstres Stemmetal blev ikke forøget, det blev tværtimod halveret. Det tjener til Ære for Hovedstadens Vælgere, at de paa Valgdagen har set igennem Talemaaderne og dømt Partiet Venstre derefter. At Partiet Venstre er uvilligt overfor Boligloven, kan maaske forklares derved, at Partiet ser paa den ud fra et ensidigt, agrarisk Synspunkt. Men jeg forstaaer ikke, at det konservative Folkeparti kan indtage samme Standpunkt, idet dette Parti jo i Byerne har en forholdsvis stor Repræsentation. Det konservative Folkeparti er jo glad for, at det gik noget frem ved sidste Valg. Jeg tror, at Glæden burde være noget mere reserveret og betinget, end den er, idet Fremgangen væsentligt er opstaaet derved, at det konservative Folkeparti har opsuget Dele af det frisisinde Landsparti og Erhvervspartiet i sig. Nu da der ikke er flere Reserver paa den Kant, tror jeg, at Glæden ved Partiets Vækst i Byerne vil faa Grund til at ophøre i Fremtiden. Men det konservative Folkeparti har en forholdsvis stor Vælgerskare i Byerne, en Vælgerskare bestaaende af Folk fra Middelstanden og Tjenestemandskredse og andre dermed beslægtede Kredse. Det forekommer mig at være en farlig Politik af det konservative Folkeparti, hvis det,